

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1813/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Ђорђе Мисиркић и Загорка Мисиркић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., ради утврђења и деобе заједничке имовине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4367/19 од 15.10.2020. године, у седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4367/19 од 15.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4367/19 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 946/17 од 04.09.2019. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужилца по основу стицања у брачној заједници са туженим стекла право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ на непокретностима уписаним у ЛН број .. КО ..., и то кп.бр. ..., њива 2. класе од 57 а 55 м² и кп.бр. ..., њива 2. класе од 01 ха 22 а 39 м²; ЛН бр. .. КО ... и то: кп.бр. ..., њива 2. класе од 25 а 00 м², кп.бр. ..., њива 3. класе од 34 а 71 м², кп.бр. ..., њива 2. класе од 64 а 74 м² и кп.бр. ..., њива 2. класе од 70 а 49 м², кп.бр. .. бр. .., земљиште под објектом и земљиште уз објекат од укупно 07 а 34 м², кп.бр. ..., њива 1. класе од 07 а 59 м², породична стамбена зграда означена бројем зграде 1 у Улици ... бр. ..., изграђена на кп.бр. ..., помоћна зграда означена бројем зграде 2, у Улици .. бр. ..., изграђена на кп.бр. ..., помоћна зграда означена бројем зграде 3 у Улици ... бр. ..., изграђена на кп.бр. .. и помоћна зграда означена бројем зграде 4 у Улици .. бр. ..., изграђена на кп.бр. ..., што је тужени дужан признати и дозволити да тужилца ово право сусвојине упише у јавни регистар непокретности код РГЗ СКН Стара Пазова, по основу ове пресуде. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 183.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4367/19 од 15.10.2020. године, првим ставом изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена и првостепена пресуда потврђена у делу којим је утврђено да је тужила по основу стицања у брачној заједници са туженим стекла право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ на непокретостима уписаним у ЛН број .. КО ..., и то кп.бр. ..., њива 2. класе од 57 а 55 м2 и кп.бр. ..., њива 2. класе од 01 ха 22 а 39 м2; листу непокретности бр. .. КО ... и то: кп.бр. ..., њива 2. класе од 25 а 00 м2, кп.бр. ... бр. ..., земљиште под објектом и земљиште уз објекат од укупно 07 а 34 м2, кп.бр. ..., њива 1. класе од 07 а 59 м2, породична стамбена зграда означена бројем зграде 1 у Улици ... бр. ..., изграђена на кп.бр. ..., помоћне зграде означене бројем зграде 2, 3 и 4 у Улици ... број .. изграђене на кп.бр. .. . Другим ставом изреке, укинута је у преосталом делу одлуке, којим је утврђено да је тужила по основу стицања у брачној заједници са туженим стекла право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ на непокретностима уписаним у ЛН .. КО ... и то кп.бр. ..., њива 3. класе од 34 а 71 м2, кп.бр. ..., њива 2. класе од 64 а 74 м2 и кп.бр. ..., њива 2. класе од 70 а 49 м2, као и у делу одлуке о трошковима парничног поступка, и предмет у том делу враћена првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), а ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем да у време закључења уговора о доживотном издржавању који је за предмет имао непокретности на којима тужила тужбом тражи утврђење права сусвојине стицањем у брачној заједници са туженим, није постојала заједница живота тужиле и туженог, заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, из којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и деобе заједничке имовине стечене у брачној заједници поднета је 19.09.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 500.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**